

103- CHUYỆN CON MÈO VÀNG

Ngày xưa vua Ác Sinh dạo chơi trên nhà của khu vườn Lâm uyển, thấy một con mèo vàng từ góc Đông bắc chạy vào góc Tây nam. Nhà vua bảo người đào ngay chỗ ấy lên, thì thấy một cái bình bằng đồng, bình đồng ấy chứa đầy ba học tiền vàng. Cứ từ từ đào sâu xuống, lại được một cái bình nữa. Như vậy thứ lớp được ba cái bình, mỗi bình đều chứa ba học, dần dần đào sang một bên cũng được một cái bình đồng. Cứ đào mãi cho tới năm dặm đều được bình bằng đồng chứa đầy tiền vàng. Khi ấy vua Ác Sinh cho là một chuyện rất kỳ lạ, liền đi đến chỗ Tôn giả Ca-chiên-diên thưa với Tôn giả nghe đầy đủ về nguyên nhân được tiền và nói rằng:

–Con muốn sử dụng số tiền ấy, nó không có đem đến tai họa cho con và mọi người trong nước chứ?

Tôn giả đáp:

–Bởi vì nhân tốt đời trước của Đại vương đã gieo nên nay mới được phước báo cứ dùng sẽ không khổ.

Nhà vua liền hỏi:

–Không rõ nguyên nhân của con đời trước đã làm những gì?

Tôn giả đáp:

–Hãy lắng nghe, lắng nghe!

Vào thời quá khứ cách đây chín mươi mốt kiếp, trong thời mạt pháp của Đức Phật Tỳ-bà-thi, khi ấy có các Tỳ-kheo, ở đầu ngã tư đường, làm một cái tòa cao lớn, để bình bát ở trên, nói:

–Có người thế gian nào có thể đối với trong kho tàng bền chắc, đem tiền tài bỏ vào kho tàng này thì nước không thể trôi, lửa không thể cháy, vua không thể lấy, giặc không thể cướp.

Khi ấy có một người nghèo, trước đây nhân bán củi được ba đồng tiền, nghe lời nói ấy, sinh tâm hoan hỷ, liền đem tiền ấy bỏ vào trong bát thành tâm phát nguyện. Anh rời xa nhà năm dặm, rồi quay trở về, từng bước, từng bước hoan hỷ. Khi vào trong cửa, anh hướng đến chỗ khuyến hóa chí tâm phát nguyện, sau đó mới vào nhà.

Tôn giả nói:

–Người nghèo khi ấy, nay là vua vậy, nhờ đời xưa dùng ba đồng tiền cúng dường mà đời đời vua được giàu sang thường được ba lớp bình tiền như vậy. Lại nhờ đi năm dặm đường từng bước hoan hỷ, nên thường ở trong năm dặm, có tiền vàng này.

Nhà vua nghe về đời trước của mình nên vui mừng ra về.

M